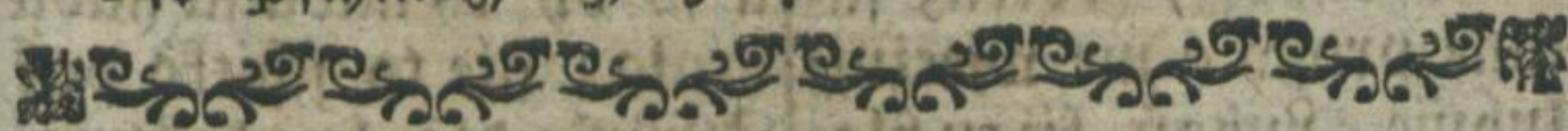

13. Pšchindž, wešelow
 žorto, czjer nebesku radoš
 a napeln nas snej, daj do-
 brotu Božu nam woptacž,
 daj žadosž, kiž sa tobu stej.
 Na šwjeczi stem nesruna
 žadyn šo loscht, schtuž tebe
 je dostał a pšchi tebi wo-
 stał, ma wobstajny troscht.

stwa šwjatko, nech Abba
 ja wołam, myšl dječazu
 mam, a šlubenje wšłowi
 sa wjeste tejš sšhowam,
 to sasnygluj šam, so dječzi
 a herbojo nebesow my
 tu wešelosz mamy, czesž
 Bohu schu damy, a sbož-
 ni tu šmy.

14. Pšchindž, dječza:

Son drubi Šhel.

Wot teho człoweka, kotryž Boha se spje-
 wanjom czesziež dyrbi, a zwar

A. Wot teho sbožneho schtanta, we kotrymž
 won wot Boha je stworeny byl.

138.

Liebe, die du mich zum Bilde 2c.

Loß: Božo Kneže teho šwjeta 2c.

Lubosz, ty po twojej nadži
 šy me šwjatho stwo-
 rita, šy me po tym rješch-
 nym padži sašo sšbožom
 wobdala! Lubosz! ja šo po-
 dam eži, zu twoj wo-
 stacž wobstajnje.

2. Lubosz, me šy wa-
 šwolila predy hač bjech
 płodženy; Lubosz, ty šy
 narodžila człowek šo, mi
 runa šy. Lubosz 2c.

3. Lubosz, ty šy samne
 dala do šmerczje šo we
 czasu; Lubosz, sbožnosž
 neje mala, kotruž ja njetk
 dostanu. Lubosz 2c.

4. Lubosz, ty šy moz a
 šloz

R 4